

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-176/22-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća te više sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Tokić d.o.o. iz Sesveta, Ulica 144. Brigade Hrvatske vojske 1a, zastupan po opunomoćenicima odvjetnicima Zajedničkog odvjetničkog ureda Jutriša & Jutriša, Zagreb, Trnjanska cesta 45a, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba 1. HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13 i C.I.A.K. auto d.o.o., Gornji Stupnik, Gornjostupnička 96, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 23. rujna 2022.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave KLASA: UP/II-034-02/22-01/384, URBROJ: 354-02/22-19 od 7. srpnja 2022. 2020. i poništenje Odluke o odabiru broj HP-12/3-004559-1/21 od 23. veljače 2022.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška sastava tužbe.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika je odbijena tužiteljeva žalba izjavljena protiv Odluke o odabiru, broj HP-12/3-004559-1/21 od 23. veljače 2022., kojom je naručitelj HP - Hrvatska pošta d.d., Zagreb, kao najpovoljniju, odabrao ponudu ponuditelja C.I.A.K. auto d.o.o, Gornji Stupnik. Ova Odluka je donesena u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na rok od 24 mjeseca, broj objave: 2021/S 0F5- 0006210, predmet nabave: nabava roba i usluga za održavanje Renault vozila.
2. Tužitelj u pravovremenoj tužbi pobija zakonitost rješenja tuženika tvrdnjom da je nezakonito izmijenio sadržaj točke 11D Dokumentacije o nabavi (dalje: DoN), dajući joj krivo tumačenje te time stvorio kriterij koji nije propisan točkom 11D DoN-a. Pojašnjava da je u toj točki DoN-a kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti traženo da,

ako se nude rezervni dijelovi drugog proizvođača ponuditelj je dužan dostaviti IATF 16949 certifikat (ili jednakovrijedan) za svakog proizvođača svakog ponuđenog dijela, a tuženik je ovu točku tumačio kao da se za svaki rezervni dio traži certifikat, jer je kriterij jednakovrijednosti izmijenjen na način da certifikat proizvođača jednakovrijednosti više nije dovoljan IATF 16949 bilo kojeg pogona više nije dovoljan, nego je potreban certifikat koji se odnosi na vrstu robe koja je ponuđena u troškovniku. Tvrdi da je, u ponovljenom postupku ove javne nabave, dostavio sve tražene dokaze jednakovrijednosti u skladu sa traženim u DoN-u i prethodnoj odluci tuženika DKOM-a, ali je naručitelj odbio njegovu ponudu jer je za stavke 172 Staklo retrovizora desno, 173 Staklo retrovizora lijevo u troškovnicima za 1. i 2. godinu Master rezervni dijelovi te za stavke: 182 Staklo desnog retrovizora i 184 Staklo lijevog retrovizora u troškovnicima za 1. i 2. godinu Kangoo-dijelovi ponudio proizvođača TYC Brother Industrial co., koji rezervni dijelovi se proizvode u pogonu Industrias Mecanicas San Andres s.l. i za koji pogon je priložio certifikat IATF 16949. Dodaje da je, upravo, sukladno izmijenjenom kriteriju tuženika, dostavio IATF certifikat za pogon u kojemu se proizvode predmetni retrovizori koji se isporučuju u kutiji proizvođača TYC, a uz certifikat IATF 16949 je priložio i dopis-jamstvo proizvođača koji potvrđuje da je to njegov proizvodni pogon i da je spreman i u mogućnosti isporučiti traženi rezervni dio sa certifikatom. Zaključuje da ni najveći proizvođače prve ugradnje, ne proizvode svu robu, svojeg asortimana, u svojim pogonima, već se barem dio artikala proizvodi u pogonima u vlasništvu partnera. Smatra da je odbijanje njegove ponude neopravdano i predstavlja ograničavajući učinak na tržišno natjecanje. Predlaže poništiti osporeno rješenje tuženika, kao i Odluku o odabiru te traži naknadu troška ovog postupka.

3. U odgovoru na tužbu tuženik se poziva na obrazloženje svojeg rješenja, ponavlja da tužitelj pogrešno tumači stav izražen u rješenju u KLASA: UP/II-034-02/21-01/721 od 14. rujna 2021. godine, koje je potvrdio Visoki upravni sud Republike Hrvatske, Presudom broj UsII-317/21 od 26. studenoga 2021. godine, jer je kao i u tom rješenju tuženik samo ponovio zahtjev naručitelja iz točke 11D DoN-a, kojoj tužitelj nije udovoljio.

4. Zainteresirana osoba - odabrani ponuditelj nije odgovorio na tužbu.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je u ponovljenom postupku, naručitelj pregledom ponuda, utvrdio da tužitelj nije dokazao jednakovrijednost ponuđenih rezervnih dijelova prilaganjem certifikata IATF 16949 za proizvođača spornih stavki troškovnika jer se certifikat ne odnosi na proizvođača koji je naveden u stavkama 172, 173, 182 i 184 Troškovnika. Konkretno nije dostavio traženi certifikat za proizvođača TYC Brother Industrial co.

7. Naime, proizvod proizvođača TYC je ponuđen u stavkama: 172 Staklo retrovizora desno, 173 Staklo retrovizora lijevo u troškovnicima za 1. i 2. godinu Master-rezervni dijelovi te u stavkama: 182 Staklo desnog retrovizora, 184 Staklo lijevog retrovizora u troškovnicima za 1. i 2. godinu Kangoo-dijelovi te je za navedene stavke, u ponudi, priložen certifikat 16949 za TYC Brother Industrial co., ali za područje primjene „Dizajn i proizvodnja svjetala i povezanih proizvoda“. Iz ovog certifikata nije vidljivo da je izdan proizvođaču TYC za proizvod ili vrstu proizvoda koji se u prethodno navedenim stavkama nudi.

8. S obzirom da je točkom 11.D DoN-a određeno da se jednakovrijednost ponuđenih proizvoda treba dokazati važećim certifikatom IATF 16949 (ili jednakovrijednim) za svakog proizvođača svakog ponuđenog rezervnog dijela, a

tužitelj takav certifikat za stavke 172, 173, 182 i 184 troškovnika nije dostavio, ovaj Sud prihvaća ocjenu tuženika da je naručitelj, u skladu s DoN-om, pravilno ocijenio da tužitelj, u pogledu rezervnih dijelova iz stavki 172, 173, 182 i 184 troškovnika, nije dokazao jednakovrijednost, jer nije dostavio potrebni certifikat za proizvođača te robe, zbog čega nije dokazao kriterij tehničke i stručne sposobnosti iz točke 11. DoN-a.

9. Naime, naručitelj je točkom 11.D. DoN-a, kao dokaz tehničke i stručne sposobnosti propisao sljedeće: „Opis tehničkih mogućnosti i mjera za osiguranje kvalitete koje koristi gospodarski subjekt. Ukoliko gospodarski subjekt nudi rezervne dijelove drugog proizvođača, odnosno „jednakovrijedne“ iz (Tablice 9. i 10.) Troškovnika obvezan je dostaviti važeći certifikat IATF 16949 ili jednakovrijedan za svakog proizvođača svakog ponuđenog rezervnog dijela. Jednakovrijednim rezervnim dijelovima Naručitelj priznaje rezervne dijelove samo od proizvođača koji zadovoljavaju kvalitetu prve ugradnje, odnosno certifikat kvalitete (odnosno sustav upravljanja kvalitetom) IATF 16949 ili jednakovrijedan. Ukoliko proizvođač koji proizvodi zamjenske dijelove standardne kvalitete na postprodajnom tržištu ne posjeduje certifikat kvalitete IATF 16949 ili jednakovrijedan, a kvalitetom rezervnih dijelova zadovoljava prvu ugradnju, status prve ugradnje dokazuje potvrdom proizvođača.“

10. Tužitelj je za naprijed navedene stavke troškovnika u kojima nudi proizvod proizvođača TYC, priložio certifikat IATF 16949 proizvodnog pogona proizvođača INDUSTRIAS MECANICAS SAN ANDRES SL. te Izjavu proizvođača TYC da se ponuđeni proizvodi proizvode u postrojenjima proizvođača INDUSTRIAS MECANICAS SAN ANDRES SL. certificiranim prema normi TS 16949, dakle nije dostavio certifikat IATF 16949 za TYC Brother Industrial co., kojeg je naveo kao proizvođača spornih stavki troškovnika, iako to trgovačko društvo i nije proizvelo predmetne ponuđene rezervne dijelove.

11. Slijedom navedenog valja zaključiti da je naručitelj, osnovano, pozivom na odredbu članka 295. stavak 1. u vezi s člankom 291. i člankom 3. točkom 13. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16) utvrdio da je ponuda tužitelja neprihvatljiva jer ne ispunjava kriterije za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta.

12. Stoga Sud ocjenjuje da je rješenje tuženika utemeljeno na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju na koje je pravilno primijenjeno relevantno materijalno pravo i rješenje je valjano obrazloženo.

13. Tužitelj koji u ovom sporu nije uspio pa nema pravo na naknadu troška spora zbog čega je njegov zahtjev za naknadom troška odbijen pozivom na članak 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, 110/21 dalje: ZUS).

14. S obzirom na sve navedeno trebalo je temeljem odredbe članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 4. ZUS-a odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu, 23. rujna 2022.

Predsjednica vijeća:
Senka Orlić-Zaninović

Broj zapisa: **eb312-1e4a3**

Kontrolni broj: **0a745-40cfe-57728**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SENKA ORLIĆ-ZANINOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE
HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.